

Fundusz Pracy

Departament Funduszy Data publikacji: 29.04.2014 Data modyfikacji: 14.11.2023

Fundusz Pracy jest państwowym funduszem celowym, którego dysponentem jest Minister Rodziny i Polityki Społecznej.

Zasadnicze źródła przychodów Funduszu to:

1. obowiązkowe składki;
2. środki z budżetu Unii Europejskiej na współfinansowanie realizowanych projektów oraz działań z zakresu udziału publicznych służb zatrudnienia w sieci EURES;
3. odsetki od środków Funduszu Pracy pozostających na rachunkach bankowych dysponenta oraz jednostek realizujących zadania finansowane ze środków Funduszu Pracy, m. in. samorządów województw, powiatów, Ochotniczych Hufców Pracy i wojewodów, oraz od wolnych środków przekazanych w zarządzanie zgodnie z przepisami o finansach publicznych;
4. spłaty rat i odsetek od pożyczek udzielonych z Funduszu Pracy;
5. środki ze sprzedaży akcji i udziałów, o których mowa w art. 56 ust.3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 2170, z późn. zm.), oraz zwrot środków z Banku Gospodarstwa Krajowego, pochodzących z wypłaty pożyczek dla osób fizycznych podejmujących działalność gospodarczą.

Przychodami Funduszu Pracy są również opłaty, wpłaty, kary pieniężne i grzywny, o których mowa w art. 115 i art. 119-123 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 735), a także środki pieniężne przekazywane do Funduszu Pracy na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 802).

Wysokość obowiązkowej składki na Fundusz Pracy na dany rok określa ustawa budżetowa – w 2023 roku wynosi ona 1% podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Poboru powyższych składek dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Gromadzone przez Fundusz Pracy środki przeznaczone są na finansowanie zadań ustawowych wymienionych enumeratywnie w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Podstawę gospodarowania w trakcie roku budżetowego środkami Funduszu Pracy stanowi roczny plan finansowy Funduszu Pracy będący załącznikiem do ustawy budżetowej. Zawiera on przewidywane przychody oraz możliwe do realizacji w danym roku wydatki.

Fundusz Pracy jest źródłem finansowania instrumentów i usług rynku pracy służących realizacji zadań państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej. Z Funduszu Pracy finansowane są świadczenia obligatoryjne, takie jak zasiłki dla bezrobotnych czy dodatki aktywizacyjne. Z Funduszu Pracy dofinansowywane są również m.in. koszty kształcenia zawodowego i kształcenia ustawicznego, koszty szkolenia pracowników, bezrobotnych oraz innych uprawnionych osób, koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej. Instytucje realizujące zadania finansowane z Funduszu Pracy otrzymują dofinansowanie ponoszonych kosztów o charakterze wspierającym i administracyjnym.

Roczne kwoty środków Funduszu Pracy (limity) na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, realizowanych przez powiaty, ustalane są przez Dysponenta Funduszu Pracy z kwoty środków przeznaczonych dla danego województwa. Podziału środków według kryteriów określonych przez sejmik województwa dokonuje zarząd województwa. Decyzję w sprawie wyboru form aktywizacji zawodowej bezrobotnych i innych uprawnionych osób, w ramach kwoty środków (limitu) ustalonego dla powiatu, podejmuje starosta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy.

Podstawa prawna

- ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy